

FARNÍ ZPRAVODAJ **MORAVANY, ŽELEŠICE**

červenec — září 2023

Číslo 29

Uvnitř najdete: *Z farnosti, z biskupství, pro děti*

Představení ve verších...

V roce 94', uprostřed léta,
Se do historie Librovic rodiny,
V čase, kdy z polí sklízet se začínají plodiny,
Zapsala významná věta.

Vojtěch, první dítě do rodiny přišlo,
Slavilo se, jedlo... taky pilo,
Zdraví, štěstí, požehnání, aby bylo...
Tak jim to myslím celkem vyšlo.

Než jsem začal chodit do školy,
Moji rodiče počítali každou korunu,
Já z toho měl málo rozumu.
Ačkoli,
Byl jsem ještě jen chlapeček,
Ale všiml jsem si, že postavili domeček.

Do školky jsem chodil nerad,
Nevěděl jsem, co bych tam měl dělat.
Já chtěl radši domů, všechno bylo cizí,
Stydl jsem se nových lidí, ale to pak časem zmizí.

Ve škole to byla bída,
Však to trvá celé mládí,
Měl jsem pocit, že mě hlídá,
Školní systém, kamarádi.

Poznat sám sebe, to je výkon.
Máte sice mnoho ikon
Kolem sebe, vzorů málo.
Přemýšlíte, co by za to stálo?

Tolik tisíc otázek,
Těch myšlenek a procházek,
Stále žádný obrázek,
Jen zamotaný provázek.

Když vyšlete tolik přání,
...do nebe
Chcete poznat povolání,
...pro sebe
Zápolíte s osudem života,
Nikde nepřijde pevná jistota,
Zkusíte spočítat každé malé ano.
Zamotaný provázek se promění v lano.

Někdo vás táhne výš
A vy se cítíte blíž.
Čeho se chopit máš, nes',
Pak bude z tebe kněz.

Prošel jsem cestu pestrou.
Študoval jsem v zahraničí,
Doprovázen čtyřmi prarodiči,
Mladším bratrem i sestrou.

Rodiče mám tuze rád,
Nejen jejich domeček,
Z mámy se teď stala babka,
Z táty zase dědeček.

Líbí se mi luční kvítí,
Příroda, když slunce svítí,
Když mohu cestovat do všech stran,
Zdravím do Želešic, Nebovid a Moravan!

(o. Vojtěch)

Co se dělo, děje a bude dít (nejen ve farnosti):

➤ **Světové dny mládeže – Lisabon, srpen 2023:**

Na celosvětové setkání v Lisabonu jsem vyrazila po dlouhém přemýšlení. Přece jen se nejednalo pro studentku o málo peněz a zároveň jsem tak daleko od domova ještě nebyla.

Cestování do Lisabonu jsem se velmi obávala, protože mělo trvat nemálo hodin. Nebylo se ale čeho obávat. Mohla jsem ochutnat kulturu zemí, kterými jsme projížděli a zjistit, kam bych se třeba ráda podívala i na delší dobu. Cesta ubíhala velmi rychle, měla jsem možnost více se seznámit s lidmi, se kterými jsem dodávkou do Lisabonu jela. S ořechovským panem farářem Kotíkem a další mládeží nejen z Ořechova. Ze Želešic jsem vyrazila na tuto akci jediná. Moravanští jeli jiným autem.

Lisabon samotný je nádherné město plné přírody a veselých staveb. A v době setkání extrémně plné lidí. Tím, že jsou Portugalci velmi srdeční, ale zároveň si nechtějí přidělovat práci čímkoliv, co nepovažují za důležité, organizace na mnoha místech vážla. Ať už co se týče dopravy, distribuce jídla před sobotní vigílii i rozdělení do sektorů, kde jsme měli vigílii trávit, nebo rozdávání poutnických balíčků, kterých nebyl dostatek. Setkání proto bylo velmi náročné.

Při odjezdu jsem nevnímala žádný duchovní posun, předpokládám právě kvůli všemu, co bylo třeba řešit vinou, z mého pohledu, nedostatečné práce Portugalců. Odjížděla jsem s alergickou rýmou způsobenou

extrémně prašným prostředím, kde jsme strávili sobotní vigílii. Abych ale nezmiňovala jen negativa. Zážitek z Lisabonu považuji určitě za užitečný – zjistila jsem, že celosvětová setkání nejsou pro mě a raději zůstanu u těch celostátních. Našla jsem si kamarádku, se kterou se můžu bavit o duchovních tématech, což považuji za velké požehnání. Mohla jsem se podívat po cestě na různá poutní místa, procvičit si angličtinu a prozkoumat Lisabon.

Na závěr přeju Jihokorejčům, aby se jim organizace setkání mladých s papežem v roce 2027 v Soulu podařila co nejlépe. Ono není jednoduché postarat se o 1,5 milionu lidí, jak to bylo letos v Lisabonu.

(Markéta Korgerová)

➤ **Žehnání květin, plodů a bylin v Želešicích:**

Jako tradičně každý rok kolem Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie (15.8.) se v želešickém kostele Neposkrvněného početí Panny Marie koná výstava květin s doprovodným programem. Ráda jezdím vzdát díky našemu Stvořiteli za tolik nádherných a barevných květů a kvítků, obdiv šikovným rukám želešických žen, které z těch Božích darů vytvoří nádherné květinové vazby, které můžeme obdivovat. Nejinak tomu bylo i v neděli 13.8. 2023, kdy jsme přijali pozvání "našich sousedů" :-)

Slavnost byla zahájena mší svatou v 10.45, kterou sloužil generální vikář mons. Pavel Kafka. Poté jsme mohli obdivovat květinovou krásu. Nejvíce mne zaujala výzdoba dvou oltářů vepředu. Oltář vlevo, na kterém je socha Panny Marie, byl úžasně sladěn do modra, od něžných modrých zvonků po výrazné modré květy hortenzií. Druhý oltář vpravo, se sochou Pána Ježíše, byl naopak sladěn do červena – sytě rudé velkokvěté hortenzie - tady bych si myslela, že barvě napomohla chemie :-) a drobné květy růží a minikarafiátů.

Místní se věnovali příchozím v rozhovorech i milým pozváním na koláčky. Večer pak zájemci vyslechli přednášku spisovatelky žijící v Želešicích – Kamily Hladké. Zakončení celého slavnostního dne bylo modlitbou se zpěvy. Celý následující týden ještě bylo možné v době otevření kostela před a po mši svaté výstavu květin shlédnout.

(Steingartovi z Ořechova)

➤ **Setkání ministrantů:**

V sobotu 16.9.2023 proběhlo naše první ministrantské setkání s otcem Vojtěchem. Na faru nás přišlo hodně, celkem 15 kluků, a to se ještě někteří zrovna v ten den nemohli zúčastnit. Na začátku jsme se snažili vzájemně více poznat, proto se každý představil a řekl o sobě pár slov. Poté jsme se přesunuli do moravanského kostela, kde jsme se připravovali na nedělní liturgii spojenou se křtinami. Pomodlili jsme se a zkusili si slavnostní příchod s křížem středem kostela. Nechyběla ani společná fotka všech ministrantů u oltáře. Setkání jsem zakončili na farní zahradě fotbalovým zápasem. Rozdělili jsme se do dvou týmů, branky postavili z batohů a židlí a pustili se s nadšením do hry. Díky skvělým zákrokům otce Vojtěcha v bráně musely rozhodnout až penalty. První setkání bylo skvělé! Těšíme se za měsíc na další 😊

(Filip Marcinčák)

➤ Ohlédnutí za pěší poutí mužů do Šaštína

Už po několik let jsem byl vyzván, abych se přidal k putování mužů začátkem léta. Po několik let jsem slušně odmítal kvůli rodinným povinnostem. Zčásti oprávněně, zčásti z lenosti. Nějak jsem necítil potřebu ničit podrážky a podávat fyzické výkony, když cíl má být duchovní.

Po mých zkušenostech z Exodu90, tedy 90 denním půstem s mnoha formami odříkání a nemalé fyzické námahy navrch, jsem pochopil, že duchovně se lze posouvat nejlépe tehdy, když se v něčem jiném strádá. Třeba i fyzicky.

Navíc mě manželka na jaře ujišťovala, že nabídku na týdenní služební cestu opravdu můžu bez výčitek vzít. A já jsem – ani nevím proč, řekl, že raději než letět do Madridu, půjdu pěšky do baziliky v Šaštíně. Ani jsem netušil, jaký jsem si to vyřkl ortel. Se sliby manželce (a Bohu) to už tak bývá...

Letošní cíl poutě se demokratickým způsobem v tajném hlasování volil z pěti různých „destinací“. Vyhrála to Bazilika Sedmibolestné Panny Marie v Šaštíně, kousek za hranicemi se Slovenskem. Nedemokraticky jsme se později dozvěděli, že ze slovenských farníků za ní nehlasoval nikdo. Nevím, asi přirozená skromnost.

Po zvěstech a vyprávění ostřílených poutníků o nezapomenutelných čtyřicetikilometrových etapových pochodech plných nadšení, radosti a krvavých puchýřů jsem se obrnil odhodláním a s vědomím, že letos to budou pohodové 25 kilometrové etapy v poklidném terénu jsem si batoh na svoji první pouť trochu schválně zabalil s nějakými těmi školáckými chybami. Abych to přece jen měl trochu náročnější – když už jsem letos zcela bez fyzicky. Vyřízený jsem tak byl hned v první etapě. Asi deset kilometrů před jejím koncem. Počítáte správně, ještě jsme ani neopustili hranice okresu – do cíle slabých 90 kiláků. No a potom ještě několikrát...

Mimo tyto zážitky je ale samozřejmě pouť o něčem zcela jiném. O úvodní mši a duchovním vedení po celou dobu putování. O neustálém doplňování tekutin. O zastávce u klášterního vinařství v Rajhradě se spontánní prohlídkou a výkladem zapálených vinařů. O společné duchovní formaci v poledne a následném tichém rozjímání za pochodu. I o těch bolácích a ochotě bratrů se vším pomoci. O modlitbě růžence v hromadě krácejících těl, kdy duše poletují společně kousek nad krajinou. O lijáku, který vidíte

na kilometry dopředu a o kterém víte, že se mu nejde vyhnout. O potopě v teniskách a teplém čaji od náhodných turistů. ♪ „Taky zastavil je hrom“ ♪ O krásných výhledech po kraji zalitým ranním sluncem. O vedru v poledne a nekonečných kilometrech plání před sebou. O slavení mše v nejkrásnějším chrámu na trávě v přírodě. Protože tento byl stvořen, ne budován. O společné večeři se zaslouženým pivem a nočním odpočinku v teple, suchu a bezpečí. O hejnech komárů a o lidech, kteří v tom trpí s vámi. O zvláštním pocitu, když se snažíte bezpečně vést. O lidech, které vám do cesty seslal Bůh. O společném sdílení – duchovním i lidském. Na pouti mužů spíše chlapském. Přesto citlivém. A o Bohu, kterého si tam každý taháme sbaleného do svých vlastních představ.

Bůh má ten nekonečný smysl pro humor s námi lidmi. Vše, co si zamaneme umí přetvořit v dobro. Když už to nakonec necháme na Něm... Na úvod jsem vykročil vstříc dobrodružství. Věděl jsem, že bude i bolestivé, ale doufal, že nakonec užitečné. Ale netušil jak na to. Neměl jsem žádný úmysl, který bych si každý den připomínal. Kromě víry, že jdu správným směrem. A tak jsem si plnými doušky vychutnával všechny ty okamžiky. Na všechny ty prožitky si pamatuji a s opravdovou radostí na ně vzpomínám. Naučil jsem se požádat o pomoc, aniž bych se u toho cítil hloupě. Zjistil jsem, kolik různých pohledů na jednu a tu samou věc může existovat a stále to bude jen střípek celku. A že nejde vždy pochopit všechno a všechny, ale že ani to není špatně. Že i moje ješitnost, které se dostane ocenění „před nastoupenou jednotkou“, umí Bůh použít k povznesení, aniž by to znamenalo pýchu. A že všechno to byla jenom příprava na vyvrcholení poutě hned v chrámovém portálu, kde mi Bůh otevřel oči a naplnil srdce. Po čtyřech dnech putování a stovce kilometrů bez jediného puchýře. Nic z toho jsem neplánoval. Všechno mi bylo dáno. Od prvního vnuknutí zúčastnit se, až podnes, kdy si při psaní opět můžu uvědomovat dary, které dostávám.

Jsem za to velice vděčný. V první řadě Bohu, protože ten ví, jak na mně. A děkuji Jiřímu, všem bratřím, dvěma otcům, jedné manželce a mým nohám, že mi to všechno zprostředkovali.

(Lukáš Bobek)

➤ **Ohlédnutí za farním táborem:**

Tak jako každý rok i letos se konal farní tábor. Tento rok jsme ho strávili na faře v našem oblíbeném Heřmanově. Letošní tábor vedl jako vedoucí Vojta Šíma spolu s dalšími mnoha vedoucími. Na táboře jsme se všichni společně přesunuli do světa Fantazie a ve čtyřech rasách jsme bojovali proti Zrcadelníkovi. Během celého tábora jsme se rozhodně nenudili, protože týden byl nabitý skvělým programem. Hráli jsme plno her a o fyzické aktivity rozhodně nebyla nouze. Jeden krásný slunečný den jsme vyrazili na výlet spojený s návštěvou koupaliště ve Velkém Meziříčí. Na táboře samozřejmě nechyběly ani rozcvičky, ve kterých se vedoucí vyloženě vyžívali a také naši oblíbení andělíčky, kterými si rádi tábor zpřijemňujeme. Samozřejmě si odvážíme i zážitky gastronomické, o které se nám postarali naši kuchaři Terka a Marián. Myslím si, že nemusím zmiňovat hlavně jedinečnou atmosféru tábora, kterou máme všichni tak rádi, a proto se nám také nikdy nechce odjíždět domů, a kvůli které se tak rádi na tábory vracíme. Díky moc všem.

(Markéta Kaňovská)

➤ Foto z hodů a slavnosti sv. Václava v Moravanech:

➤ **Beseda s paní Kamilou Hladkou:**

V podvečer slavnosti Žehnutí květin se v želešickém kostele uskutečnila beseda se spisovatelkou Kamilou Hladkou. Tématem besedy byly především její dvě knihy *Hornické vdovy* a *Sestry*.

Narozdíl od tradičního odpoledního koncertu, který bývá nedílnou součástí želešické slavnosti, byla beseda se spisovatelkou – navíc obyvatelkou Želešic – počinem mimořádným a neobvyklým. Obě knihy jsou souborem autentických příběhů žen, jednou v rolích žen horníků a podruhé jako řádových sester. Po vyslechnutí jednoho příběhu řádové sestry se rozvinula beseda nejen na témata knih samotných, ale i o tom, co obnáší práce spisovatele, a v tomto případě i dokumentaristy. Paní Hladká popisovala cestu, jakou se dostala těmto tématům, a dále jak si získávala důvěru lidí, aby sami chtěli vyprávět své životní osudy. Právě cesta a překážky, které spisovatelka při své práci překonávala, byly pro mnohé zcela novým poznáním a přinesly nový vhled do této dokumentární činnosti. Je skvělé, že mezi sebou máme člověka, který se zajímá o osudy jiných a dokáže je citlivým způsobem přetavit do literárně hodnotného díla. Věřím, že toto setkání nebylo poslední, a že se můžeme v budoucnu těšit na besedu nad další knihou, kterou paní Hladká už připravuje.

(Josef a Zora Rýparovi)

➤ **Večery chval:**

Zveme na Večery chval do kostela v Moravanech v sobotu v 19 hodin v těchto termínech: 21. října 2023, 18. listopadu 2023, 16. prosince 2023, 20. ledna 2024

➤ **Příprava na biřmování:**

1. 10. 2023 začala roční příprava na svátost biřmování ve farnostech Moravany, Želešice a Ořechov.

Budoucí biřmovance nyní čeká společné víkendové setkání od 13. do 15. října na faře ve Volfířově.

Pokud by se chtěl někdo připojit, je pokřtěný a má alespoň 15 roků, nechtě se přihlásí u otce Vojtěcha nebo manželů Šímových (tel. 602 600 217).

➤ Adorační dny farnosti:

Adorační den farnosti se uskuteční 19.11. v Moravanech a 23.11. v Želešicích.

➤ Roráty:

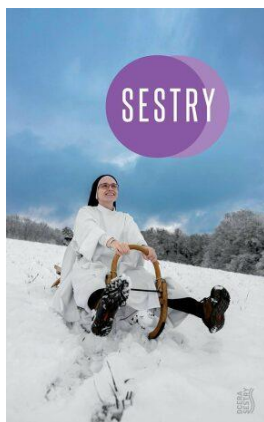
Pro letošní advent plánuje o. Vojtěch rorátní mše. Data budou upřesněna.

➤ Pozvání na duchovní obnovu:

Srdčně zveme všechny (nejen manželské páry) na Postní duchovní obnovu do Kostelního Vydří od 7. (čt. večer) do 10. března 2024.

Obnova se uskuteční, pokud bude dostatek zájemců. Prosíme o přihlášení do konce listopadu 2023 u manželů Šimových (tel. 602 600 217, e-mail: simova.e@seznam.cz).

Čtenářské okénko

Ke knížce **Sestry**, v níž jsou uvedeni jako autoři **Kamila Hladká a řeholní sestry**, jsem se dostávala postupně. Kamila Hladkou jsem totiž poznala nejprve jako maminku chlapce, který přijímal 1. svaté přijímání spolu s mou dcerou a také chodí k nám do želešické základní školy. Časem jsem zjistila, že paní Kamila založila v Želešicích nakladatelství Dcera sestry a živí se jako vydavatelka a autorka literárních dokumentů, mezi něž patří právě i knížka *Sestry*. Její dřívější kniha *Hornické vdovy* z roku 2019 je podobně koncipovaná a v těchto dnech jí vychází další dílo založené na rozhovorech s respondenty – *Lidi od kolotoče*.

Všechny tyto knihy mají společnou metodu, jakou je jejich autorka tvořila – vycházejí z rozhovorů s lidmi, o nichž píše, ale také z prostého pobývání s nimi, poznávání prostředí, v němž žijí, práce, kterou vykonávají, radostí i těžkostí, které prožívají.

Sestry obsahují vyprávění šesti řeholnic sester nejrůznějšího věku, ale také různých zaměstnání. Paní Kamila se netají tím, že dříve, než začala sbírat materiál k sepsání této knihy, neměla se světem řeholí vlastně žádnou zkušenost. Snad i proto se dokázala ptát lidsky, přirozeně a v tomto smyslu se také rozvíjejí příběhy řeholnic v mysli čtenáře. Kupodivu se v této knize nemluví zas tak moc často přímo o Bohu. Každá z řeholnic rozvíjí více pro sebe důležité období života, ať už jsou to fáze hledání životní cesty, vzpomínky na komunistické vězení nebo třeba popisování různých zaměstnání, kterými prošly.

Dovolte mi na závěr přidat malý objev, který jsem četbou této milé a v mnoha ohledech (i v duchovním) povzbudivé knihy, učinila já. Jak sestry líčí život ve svých komunitách, došlo mi, že mnohé zakoušejí fajn holčičí partu. Tráví čas se souputnicemi, jejichž světu rozumějí a pečují o sebe navzájem s ženskou pozorností.

(Terezie Holčapková)

DESATERO POKOJE papeže Jana XXIII.

Každému z nás se už určitě stalo, že se chtěl do něčeho pustit, ale nevěděl, jak na to. Mnohdy to nakonec vzdal. Totéž platí i o práci na vlastním životě, na životě z víry.

Několik tipů, jak žít víru ve všedním životě, shrnul v desetibodovém programu s názvem „DESATERO POKOJE“ papež Jan XXIII.

Je to spiritualita přizpůsobená všednímu dni. Každý níže uvedený bod lze žít buď jeden den, či jeden týden, či jeden měsíc... Začít je možno kdykoliv.

JEN PRO DNEŠEK SE BUDU SNAŽIT PROŽÍT DEN, ANIŽ BYCH CHTĚL VYŘEŠIT PROBLÉMY CELÉHO SVÉHO ŽIVOTA

Co všechno na mě dnes čeká! Před svými problémy dnes nebudu uhýbat, nebudu klesat na mysli, budu jim hledět do očí. Předám sebe i se svými problémy Bohu, uvědomím si: i dnes se o mne stará On. Jde se mnou přes hory a doly, výšiny i hlubiny. Stačí vždy jen krátká modlitba, občasné zamyšlení a připomenutí.

JEN PRO DNEŠEK NEBUDU NIKOHO KRITIZOVAT A NAPRAVOVAT

Jsem především zodpovědný sám za sebe, ne za druhé. Měl bych tedy sám na sobě vidět to dobré, ale i zlé. A měl bych se, pokud možno, vidět tak, jak mě vidí Bůh.

On má o mém životě největší přehled. Jemu záleží jak na mně, tak ale i na lidech v mém okolí. Nyní je tedy pro mě důležité Kristovo slovo: „Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra a trám ve svém oku nepozoruješ?“ Jen pro dnešek chci tedy korigovat pouze sám sebe.

JEN PRO DNEŠEK BUDU ŽÍT Z JISTOTY, ŽE JSEM STVOŘEN PRO ŠTĚSTÍ

Jsme Boží synové a dcery. Naše oči pro Boha ale osleply, naše uši pro jeho slovo ohluchly, ztrácíme božský cíl a běžíme výhradně za lidskými cíly. V uších nám přestává znít Boží volání. Jsme pyšní na to, co jsme a co chceme. Naše zacpané uši ale musíme pročistit, abychom slyšeli, k čemu jsme povoláni, odvalit kámen z našich srdcí, abychom poznali, k čemu nás Bůh stvořil

JEN PRO DNEŠEK VĚNUJI ALESPŮŇ DEST MINUT DOBRÉ ČETBĚ

Dobrá četba je pro život duše stejně důležitá a nutná, jako dobrá výživa pro život těla. „Čtěte třeba málo, ale dobře!“ Otevírám si pravidelně i Boží slovo – Bibli?

JEN PRO DNEŠEK CHCI POZNÁVAT PLÁN, KTERÝ SE MNOU MÁ BŮH

Nemusím se štvát, ani váhat. Bůh zná mé kroky a jejich rychlost, zná mé možnosti. Půjde se mnou za předpokladu, že se vydám po jeho cestách a že ve svých plánech ponechám místo, pro jeho dobré záměry.

JEN PRO DNEŠEK SE PŘIZPŮSOBÍM OKOLNOSTEM, ANIŽ BYCH CHTĚL OKOLNOSTI PŘIZPŮSOBIT MÝM PŘÁNÍM

Domnívám-li se, že lidé se vždy musí přizpůsobit mně, promeškám mnohé cenné hodnoty pro svůj život. Něco velmi důležitého mi může být darováno právě v lidech, kteří jsou mi málo sympatičtí.

JEN PRO DNEŠEK CHCI KONAT DOBRO

Konání dobra vyvěrá z Boží dobroty. Nemusím konat nemožné, mohu činit jen to, co je v mých lidských silách. Jeho dobrota totiž chce působit i skrze mne. Vykonám pouze to, co je možné a vše ostatní ponechám Bohu. Vždyť je to Bůh, kdo dobro dává a působí.

JEN PRO DNEŠEK VYKONÁM DOBRÝ SKUTEK A NEBUDU O TOM NIKOMU VYPRAVOVAT

Jak mohu žít tak, aby v mém okolí přibylo trochu dobra?

JEN PRO DNEŠEK CHCI KONAT BOŽÍ VŮLI.

V životě se vždy najde něco, co mi připravuje více starostí-nějaký nevyřešený problém, který přede mnou narůstá a skličuje mě. Proto si určím pořadí věcí, které je nutné vyřídit a předně vykonám něco konkrétního, do čeho se mi vůbec nechce, co již dlouho odkládám. Když se k tomu nakonec odhodlám, jistě poznám, že mi najednou zbývá více času na vše ostatní a jak mi je lehce. Vždycky smím důvěřovat, že Bůh mi chce pomoci, stojí při mně a ukazuje mi cestu z každé životní situace.

JEN PRO DNEŠEK CHCI VĚŘIT V BOŽÍ PROZŘETELNOST

Bůh o mně ví a stará se o mne tak, jakoby mimo mne nebylo nikoho na světě (i kdyby okolnosti svědčily o pravém opaku) Bůh si mě váží, cení mě jako drahocenný šperk a miluje mne jako svou milovanou dceru nebo syna.

JEN PRO DNEŠEK NEBUDU MÍT STRACH

Nebudu mít strach radovat se ze všeho, co je krásné a budu věřit v dobrotu. Nebudu mít strach před tím, co mě jednou může potkat. Vždyť kolikrát je v Písmu připomínáno „Neboj se, jsem s Tebou, držím Tě za ruku.“ Naše často „podzimní“ nálada by se měla měnit spíše v náladu adventní. Strach a hrůza by se měly měnit v očekávání krásného, co nám Pán přislíbil.

JEN PRO DNEŠEK SI VYBERU JEDEN Z TĚCHTO BODŮ...

(Pavel Kořenek)

Z biskupství

Noví brněnští kanovníci

Při slavnostní bohoslužbě ve čtvrtek 14. září 2023 v 17.30 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla brněnský biskup Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr. instaloval probošta, děkana a tři nové kanovníky Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně.

Proboštem kapituly byl zvolen Mons. Václav Slouk, v letech 1999 -2023 děkan brněnského děkanství, aktuálně prezident Diecézní charity Brno a farář v Brně-Komárově. Dosavadním děkanem a 1. prelátem kapituly byl od roku 2008 Mons. Jiří Mikulášek, emeritní generální vikář brněnské diecéze.

Děkanem kapituly byl zvolen P. Petr Šikula, bývalý rektor Papežské koleje Nepomucenum v Římě, nyní farář v Brně-Líšni.

Novými kanovníky biskup Pavel Konzbul jmenoval R. D. Mgr. Marcela Javoru, faráře v Brně-Komíně, Mons. Františka Koutného, děkana rosického děkanství a faráře v Troubsku a R. D. ICLic. Mgr. Jana Nekudu, faráře ve farnosti Bořitov a excurrento administrátora ve farnostech Černá Hora a Dlouhá Lhota, soudce Diecézního církevního soudu.

Brněnská kapitula byla založena jako kolegiální dne 7. 3. 1296 olomouckým biskupem Dětřichem z Hradce. Od 25. 11. 1331 bylo do jejího názvu doplněno označení „královská“ a po vzniku brněnského biskupství v roce 1777 byla papežem povýšena na stoliční (tj. katedrální).

14. ročník projektu „Vstupy do škol“ v brněnské diecézi

V novém školním roce 2023/24 otevírá projekt „Vstupy do škol“ v brněnské diecézi už 14. sezónu, ve které opět nabídne školám vzdělávací programy vytvořené Diecézním katechetickým centrem.

„V začátcích projektu přicházeli do škol proškolení dobrovolníci převážně z řad kněží a katechetů pouze s několika programy, věnovanými

křesťanským svátkům. Postupně se ale portfolio programů zvětšovalo až na současných čtrnáct, stejně tak se profesionalizoval i tým lektorů - ve smyslu kvantity nikoliv kvality," říká Karolína Kolářová, která má projekt na starosti.

K základním tématům o poselství Vánoc a Velikonoc se časem přidaly Dušičky a Halloween, Bible a programy o adventu a postní době. V roce 2013 vznikl program o Cyrilu a Metodějovi. Následovalo téma Svědci víry – bohatství našeho národa, a program výjimečný mezi Vstupy do škol – Kostel u nás. V něm lektori do škol nevstupují, ale naopak zvou třídy do kostela.

„Poptávka škol po našich tématech vzrůstá. Jako by si učitelé čím dál víc uvědomovali potřebu dětí znát své kořeny, tradice, původní svátky.

Od roku 2021 se podařilo připravit další tři témata, věnovaná důležitým výročím – Odkaz českých světců – svatá Ludmila 1100, G. J. Mendel – (ne)obyčejný život génia a konečně letošní nový program, který nese název Čas a lidský život. Děti se v něm dozvědí vše o čase, kalendáři, hodinách, ale také o objevech a vědcích v astronomii, především o Mikuláši Koperníkovi, který letos slaví 550 let od narození,“ vysvětluje Karolína Kolářová.

„Minulý školní rok 2022/23 přinesl „Vstupům do škol“ jedno milé překvapení. Stal se totiž rekordním rokem se vším všudy. Našim lektorům se dveře školy otevřely bezmála tisíckrát a našimi programy bylo osloveno téměř 21 000 dětí. Veliký dík patří všem, kteří se na tomto smysluplném projektu podílejí,“ uzavírá Kolářová.

Více o projektu Vstupy do škol: <https://kc.biskupstvi.cz/vstupy/>

Nabídky Klášterní turistiky

Na brožuru Klášterní turistika se před dvěma lety podílelo 27 klášterů a klášterních společenství v České republice a je pozvánkou k návštěvě 18 poutních míst. Nabídku ubytování představuje 10 objektů, jako jsou například penziony, hotel, zahradní domky.

El. podoba tiskoviny:

<https://www.cirkevnuturistika.cz/source/Klasterni%20turistika.pdf>

Idea KLÁŠTERNÍ TURISTIKY je myšlenkově propojená s projektem Církevní turistiky, pod jejíž značkou se zaměřuje na specifický charakter fungujících klášterů na území České republiky. Cílem projektu je propagace klášterní nabídky v oblasti cestovního ruchu veřejnosti.

Nejčastěji se jedná o nabídku možnosti ubytování v areálech klášterů s možností účasti na duchovních programech komunity nebo jen v atmosféře ztišení a jiného rytmu života. Návštěvníci jsou také zváni do klášterních kaváren, restaurací, muzea a galerie. Brožura prezentuje i nabídku klášterních produktů nejrůznějšího charakteru - cukrovinky, ovocné produkty, svíčky, keramiku, církevní textilie, liturgické potřeby a další výrobky. Brožura byla realizovaná za podpory nadace Renovabis.

Pro děti:

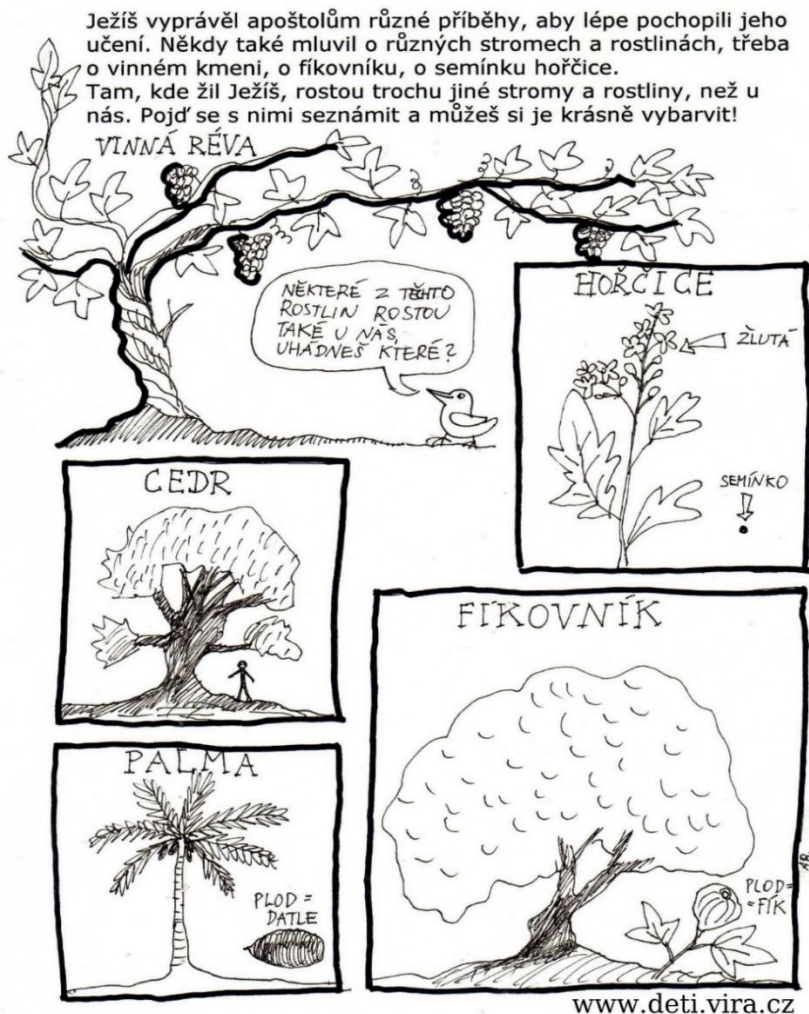
Dnešní téma pro děti je trochu odlišné od předchozích, protože se týká **vína a vinné révy**, ale i dalších rostlin, které se v Bibli objevují. **Víno** je totiž sváteční nápoj, který je symbolem hojnosti a radosti. V Ježíšově době bylo víno běžným nápojem, kdy se pilo ale zředěné vodou. Dnes je víno chápáno jako nápoj slavnostní. Při mši svatě chléb a víno neseme na oltář, kde je proměněno v **tělo a krev** Ježíše Krista. A zrovna nyní vinná réva dozrává, sklízí se a vinaři ji začínají zpracovávat na burčák a víno.

Bůh stvořil celý svět. Celé stvoření vypráví o Boží kráse, síle, moci, jemnosti a velikosti. Částí Božího stvoření jsou **rostliny, stromy, květiny**. Každá rostlina je jiná, něčím zajímavá, krásná, užitečná. Některé rostliny žijí v lesích, některé na loukách, jiné v džunglích, nebo dokonce i na poušti. Některé rostliny si pak bereme domů a pěstujeme je v pokoji nebo na balkónu...

Děti, pěstujete doma nebo na zahradě nějaké rostliny? Které z nich se vám líbí a proč?

V Bibli se často mluví o víně a vinné révě, ale jsou zde zmiňovány i další rostliny, vzpomínáš si na některé?

Podívejte se na následující obrázky, které ukazují rostliny a stromy, o kterých se v Bibli píše. Viděl jsi nějakou tuto rostlinu nebo strom někde už na vlastní oči? Pokud ano, zakroužkuj si ji/ho.

Využito materiálů ze stránek www.deti.vira.cz (Lucie Kaňovská)

Světec

Markéta Baysová (1815-1879)
Švýcarská mystička a františkánská terciářka Markéta Baysová (Marguerite Bays) se narodila ve švýcarském kantonu Fribourg v selské rodině jako druhé ze šesti dětí. Od útlého věku se vyznačovala zvláštní zbožností. Tři roky chodila do školy, v patnácti letech se vyučila švadlenou a žila s rodiči. Denně

navštěvovala mši svatou a účastnila se poutí.

V roce 1860 vstoupila jako terciářka do třetího řádu františkánů, kde se věnovala katechezi dětí, pečovala o chudé, ošetřovala nemocné, učila děti náboženství a doprovázela umírající na jejich poslední cestě. Zapojila se do misijního díla „Šíření víry“ založeného Paulínou Marií Jaricotovou, která roku 1819 rovněž dala vzniknout Společenství živého růžence.

V roce 1853 se u Markéty Baysové objevily první příznaky rakoviny. Vytrvale prosila o uzdravení Pannu Marii a v den, kdy papež Pius IX. bulou *Ineffabilis Deus* vyhlásil dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie, tedy 8. prosince 1854, se náhle uzdravila. Počínaje tímto dnem se na jejím těle začala každý pátek objevovat stigmata podobná ranám Kristovým a upadala do extáze. Zejména v pátek, a také po celou postní dobu, zažívala bolest, kterou Kristus pociťoval na kříži. Ačkoliv se Markéta snažila stigmata skrývat, začala se zpráva i nich rychle šířit. V roce 1873 byla podrobena lékařské prohlídce. Trpěla tímto způsobem dalších šest let, přičemž poslední měsíce svého života byla bolest extrémní. Svá utrpení však snášela mlčenlivě a obětovala je Bohu. Zemřela 27. června 1879, podle svého přání na svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Papež František ji prohlásil za svatou dne 13. října 2019.

(Petr Koutný)

Slovo papeže Františka

Věřící pocházející z celého spektra denominací se sešli 30. září, na Svatopetrském náměstí, aby svěřili nadcházející generální shromáždění synody Duchu Svatému. Papež František se ke konci vigilie zamýšlel nad tématem ticha a zdůraznil zejména tři hodnoty:

Ticho a Boží hlas

"Ticho stojí na začátku i na konci Kristovy pozemské existence. Slovo se stalo 'tichem' v jeslích i na kříži, v noci Narození i v noci svého umučení,". Zdá se, že Bůh dává přednost tichu před křikem, pomluvami a hlukem. Když se zjevuje proroku Eliášovi, Bůh se nezjevuje ve větru, zemětřesení nebo ohni, ale v tichém, klidném hlase. "Pravda koneckonců," řekl papež František, "nepotřebuje hlasité výkřiky, aby se dostala k lidským srdcím. Z tohoto důvodu," řekl, "se i my jako věřící potřebujeme oprostít od tolika hluku, abychom slyšeli jeho hlas. Jedině v tichu totiž zaznívá jeho slovo."

Ticho a život církve

Svatý otec se poté zaměřil na Skutky apoštolů, podle nichž po Petrově řeči na jeruzalémském koncilu celé shromáždění mlčelo. "To nám připomíná, že mlčení v církevním společenství umožňuje bratrskou komunikaci; teprve když se odmlčíme, abychom naslouchali druhým, je Duch Svatý schopen propojit názory," řekl ve své promluvě papež František...

Ticho a jednota křesťanů

Posledním aspektem mlčení je podle papeže skutečnost, že je nezbytné pro cestu jednoty křesťanů. Je to proto, že mlčení je základem modlitby a ekumenismus začíná modlitbou a bez ní je neplodný. "Čím více se společně obracíme k Pánu v modlitbě, tím více cítíme, že je to on, kdo nás očišťuje a sjednocuje nad rámec našich rozdílů," uzavřel Svatý otec.

(převzato z www.cirkev.cz)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčapková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.